

ИЗТОКЪ

Хитовъ майоръ о.з. "Клудохоръ"

Тарифъ на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сѣдебни по 1 лв. на дума:
тѣрг. реклами, честитки,
некролози, об. за годеежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Коз. Димитъръ Г. Козаровъ Нужда отъ панаири и пазари въ Сливенъ

Панаирътъ е дѣло на срднвѣковното цехово стопанство. Липсата на модерни съобщителни срдства, свобода въ търговия и стопанство, на времето предизвикваха създаването на панаири. Най-стариятъ и най-голямъ панаиръ е Лайпцигскиятъ — основанъ въ IX в. Нашитъ примитивни панаири иматъ много по-късенъ произходъ. Вѣрвамъ, многото църкви и манастири въ околността на Сливенъ въ миналото, сж предизвикали сборища за размѣна на стоки, — нѣщо като панаири, обаче, сведенията за тѣхъ се губятъ въ срднвѣковната тъмнина. Съ положителност, обаче, се знае, че преди 100 — 150 години всѣко лѣто въ Сливенъ се е състоялъ голѣмъ текстиленъ и колониаленъ панаиръ, стоката, отъ който следъ затварянето му, се е пренасяла въ най-прочутия въ него време — Узунджовския панаиръ, последниятъ затварялъ преди гроздоберъ. Тогава, па и до Съединението, въ Сливенския, „Аба — пазаръ“ всѣкидневно се продаваха аби и шаеци за облѣкло на турската войска и население. Тѣснитъ граници на сегашната ни държава, обаче, туриха край на тия прочути сливенски панаири и пазари.

Напоследъкъ ежегоднитъ пазари по Димитровъ день и Врѣбница въ Сливенъ се разрастватъ и се оформяватъ като панаири, — траятъ повече отъ 2—3 дни, съ доста голѣмъ алышъ-веришъ и привличатъ продавачи и купувачи отъ далечни краища. Въ в. „Изтокъ“ се писа вече, че е време тия уголѣмени пазари да се преобърнатъ въ панаири, обаче, и тая, като много други работи въ Сливена, не си е намѣрила още майстора.

Миналата година, случайно, наблюдавахъ отварянето на ежегодниятъ сливенски панаиръ — седмица следъ Великденъ, и отъ виденото заключавамъ — какъ устройство и уредба на панаири, не е работа и компетентностъ на сливенската община. Зарантъ, при отваряне на пазаря, дойдоха селяни съ добичетата си въ панаирската ограда — пълна съ боклуци и разлѣта вада. Ненадейно дойде интезапчията и съ бруталностъ почна да събира отъ селянитъ по 20 лв. налогъ за всѣко докарано на панаиря добиче. Догдето дойде и се намѣси общинската власть, въдвори редъ и законъ, селенитъ съ добичетата се разбѣгаха, като една частъ си замина по селата и прочутия сливенски говежди панаиръ на другия день по пладне се затвори, безъ да могатъ сливенскитъ граждани да му се нарадватъ и използватъ!

Добре уреденитъ по свѣта панаири на всѣкъде се уредятъ отъ специални комитети отъ просветени и компетентни стопани. Миналата година Директорътъ на Лайпцигскиятъ

панаиръ да привлече гости и рекламира панаиря си, дохожда чакъ въ София и държа рефератъ съ филмъ за историята и развитието на тоя панаиръ...

Сливенъ е голѣмъ консумативенъ центъръ; нуждата отъ превръщане Врѣбница и Касъмъ-пазаръ въ панаири е повече отъ належаща; уредбата на тия панаири, обаче, трѣбва да се повѣри на компетентни, заинтересовани мѣстни стопани: търговци, занаятчи и индустриалци. Стига съ е. хленчило! Сливенци подобно на бацитъ и дѣдитъ си, трѣбва да запретнатъ ржкави и се заловятъ сериозно за стопанското си бждаще!

Преди всичко, скандално и нечовѣшко е подслоняване пазаргатитъ на града по боклуцитъ и вѣтровегѣ на Коруча. Тия които редовно дохождатъ да хранятъ Сливена, заслужаватъ по друго внимание. Нима можите повѣрва, че селянинъ дошелъ на пазаръ, настиналъ и се поболѣлъ отъ сливенския вѣтъръ, повторно да дойде на сливенски пазаръ?!

На Сливена сж нужни и възможни два пазаря по двата брѣга на Коруча, — западниятъ въ Сливенъ — за селенитъ отъ балканскитъ села, и источния въ Клудохоръ и Чаршията, — за селенитъ отъ полскитъ села. За това нещо, обаче, рѣката трѣбва да се урегулира, ограда съ зидове, а пазаритъ — да се оформятъ. Мѣстото на сегашния панаиръ за едъръ добитъкъ, подъ ж. п. линия, трѣбва сжщо да се ограда съ зидъ и дървета, а вадата — урегулира.

Панаирскиятъ комитетъ съ съдействието на община, търговци и еснафи, следъ като подреди панаиря, налага се добре да го рекламира. За привличане повече гости, купувачи и продавачи, при възможностъ, налага се да намалятъ интезапчскитъ такси.

При една разумна стопанска политика, ще могатъ лесно да се учредятъ тия два нови панаири, да се разработятъ сегашния Сливенски панаиръ, да се съживи тоя на „Храни — поле“ — сбора при банитъ, па и да се създаде въ града седмиченъ пазаръ за добитъкъ. Голѣмото производство на прочути сливенска пастърма и суджукъ, говорятъ за възможността на подобенъ пазаръ. Найсетне, днесъ Сливенъ не чака само на населението отъ околнитъ: Сливенска, Котленска и Ямболска; съ прокарване на ж. п. линия Сливенъ — Джбово и шосето Сливенъ — Стара рѣка — Търново, той има задъ себе си — още Еленска, Н.загорска околии и населението отъ Тунджанската долина къмъ Казанлъкъ, които могатъ достави нови стоки и купувачи за тия панаири и пазари.

„Помогни си самъ, да ти помогне и Богъ!“

Сливенъ, Изг. „Сливенъ Казанлъкъ“
Изг. Аасехтъ Аис der Umgebunge von Sliven

За нѣко градски работи

Безспорно е, че техническата служба на общината е една отъ най-важнитъ — която дава обликъ на града — въ благоустройствено отношение, красота и видъ. Дълги години града ни се управляваше така, че се вършеше всичко безцелно и безполезно, безъ да се обърне най-малко внимание върху благоустройственитъ нужди — така крещящи. Единъ отъ най-изостаналитъ градове въ това отношение е Сливенъ. И още по тежко — при наличността на условия, давачи възможностъ за сравнително евтино и лесно благоустройство (resp. оправане и създаване на нови улици). Впрочемъ, не може да се огаже, че напоследъкъ се направиха доста работи. Но това, което е направено трѣбва да бжде добре направено. Да не се допускатъ грѣшки, които могатъ да се избѣгнатъ и които допустнати — ще бждатъ съ лоши послѣствия за града.

Така: направиха се нѣколко нови, хубави улици, други се стегнаха съ тротоари и оформиха красиво. Но мислимъ, че трѣбваше сега още да бждатъ засадени по тѣхъ дрѣвчета. Така се предвижда и по закона.

Могатъ да се създадатъ красиви кичести улици, а леи — единъ отъ липи, други съ акации, трети съ сивлийки и др. Защо трѣбва да се оформятъ новитъ улици, безъ всѣкаква растителностъ и декоративностъ по тѣхъ? Или пъкъ, после ще бждатъ разкъртвани и развалени направени вече тротоари.

Друго: поради това, че града бѣше безъ нивелационенъ планъ до сега, правеха се тротоари — стълби. Съседни тротоари съ различна височина — удобни да се пребие по тѣхъ човѣкъ, въ тъмнината. Но ето сега — на новата ул. „6 и Септемврий“ се правятъ едновременно тротоари предъ новитъ постройки и тамъ пакъ съ различна височина. Пакъ тротоари — стълбала. А всички тѣзи работи, подъ будното око на общинската техническа власть могатъ да не се допустнатъ. Малко желание само е нужно за това.

ЗА ГРАДСКИТЪ ХАЛИ

Отговоръ на едно мнение

Въ бр. 8 на в. „Изтокъ“ подъ надсловъ „Нуждни ли сж хали съ хладилници за Сливенъ“ г. инженеръ Юрд. Пехливановъ си дава трудъ по поводъ статията ни „Нуждата отъ хали съ хладилници въ града ни“, да осветли сливенското гражданство по финансовата страна на въпроса, като най-важна и решающа. Преди всичко, когато се третиратъ въпроси отъ здравенъ характеръ, целящи запазването на общественото здраве — капитална надъ капиталитъ, тукъ финансовитъ въпроси, мисля, отстъпватъ малко по-назадъ. Независимо, обаче, отъ всичко това, финансовитъ и други размисления и осветления, сж направени по своему, тенденциозно, и цифритъ много надуты. — Сливенскитъ хали, заедно съ хладилника — които ще иматъ около 600 кв. м. застроена и къмъ 300 кв. м. полезна хладилна площъ, нѣма да струватъ повече отъ 3'5 до 4 милиона лв. най-много. М-вото на Народ. Стопанство настоява и общината, която най-добре познава своитъ нужди, правилно е разрешила този въпросъ, като е почнала най-напредъ съ постройката на хали, за които срдствата сж почти осигурени. Постройката на клиника изисква повече срдства и това ще бжде единъ втори етапъ отъ строителната политика на общината. Месарскитъ бараки, които извикватъ въ всѣки гражданинъ погнуса, — за хигиена да не говориме, нѣматъ мѣста повече въ курортния Сливенъ.

Будното сливенско гражданство съ право се запитва и иска да знае, защо г. инженеръ Пехливановъ, като намира финаисовото положение на общината лошо, съветва да се отложи строежа на общински хали за по благоприятни времена, а изказва мнение да се почне клиника съ хладилници, за което ще сж нуждни 4 — 5 пѣти повече срдства, отколкото за халитъ.

Ямболъ, въ който се добива два пѣти по-малко месо отколкото въ Сливенъ, почна строежа на модерна клиника;

Несполучливо разрешение

Научаваме се, че въ нишитъ на паметника на х. Димитъръ, между осемтъхъ бюста на заслужили сливенци, ще бжде и тоя на Пан. Хитовъ. Мислимъ, че ще се стори грѣшка, ако учителътъ на бунтовницитъ Пан. Хитовъ се постави въ една отъ нишитъ въ срддата, на които ще се издига фигурата на х. Димитъръ. Дали нѣма съ това да се помрачи паметъта на Хитооолу, тоя крилатъ бунтовникъ, страшилище за турци и чорбаджии? Както х. Димитъръ, така и Пан. Хитовъ, иматъ първитъ мѣста въ реда на заслужилитъ за България синове. Съ поставянето, обаче, бюста на Пан. Хитовъ на паметника х. Димитъръ, се опредѣля не само неговото мѣсто за града ни, но се опредѣля твърде повърхностно и мѣстото му между плеадата борци за нашата свобода. Съвсемъ отдѣленъ паметникъ на Пан. Хитовъ трѣбва да краси нѣкъде Сливена, реаленъ изразъ на внимание на Сливенци за неговитъ заслуги, които историята по единъ безспоренъ начинъ му признава. Нека, докато е рано още, да се корегира сторената грѣшка.

Въ вторникъ на 11 т. м. б ч. сл. обѣдъ въ „Зора“ г. Проф. Д-ръ Ст. Консуловъ — председателъ на учителския сюзъ, ще говори на тема: „Идеология и задачи на П. освѣтния сюзъ“.

Препоръчваме на Сливенското граждан тво беседата на г. Проф. Консулова. И темата и сказкика сж интересни.

изразходвани сж 5 милиона лева само за сградата, която вече отъ три години стърчи — безъ да се използва за нѣщо, — понеже липсватъ другитъ 3'5 милиона лв. за вѣтгешнитъ съоржженя, машинарии, инсталации и др. За Сливенъ, тия милиони трѣбва да се удвоятъ.

Г-нъ инженеръ Пехливановъ, който е представител на Шкодовитъ заводи за България, които иматъ машинарийтъ и съоржженята на новостроящата се модерна клиника въ Пловдивъ, нека ни каже какво ще струва тва завършенъ видъ.

Д-ръ П. Германовъ П. Ч.

М. З. Измирева

при възпитание детето въ предшколната възраст

Днес, когато погледитъ на всички сж обрнати към детето, налага се голъма острожност по отношение мъркитъ, които трѣбва да се взематъ за неговото правилно възпитание, още въ най-ранната му възраст. Въ това отношение у насъ има доста да се желае. За българката, като майка и възпитателка, много въпроси въ връзка съ възпитанието сж и неизвестни, следствие на което и при добро майчино сърдце, може зле да насочи крехката детска душа.

Много родители бързатъ, колкото е възможно по-рано и по-скоро, да предадатъ на детето по-голъмо количество най-разнообразни знания, като мислятъ, че така трѣбва да бжде, — единъ методъ свършено погрѣшенъ. Преждевременото и чрезмѣрно натѣкване детето съ всѣкакви знания е не само безполезно, но опасно и пагубно. Детето не ще надвие многото материалъ, предаденъ по осмотрение на майката, и ако въ нѣкой случай и да го асимилира, то става въ ущърбъ на нешто по-важно, по ценно. На детските сили е нужно спокойствие. Успѣшниятъ растежъ, особено въ началото на развитието, е възможенъ само при известна тишина, при известно спокойствие. Ранозрелитъ деца много обещаваатъ, но или малко, или нищо не даватъ. Тѣ сж празни цвѣтове. Дайте възможностъ да се усили детето, пазете неговитъ сили, не ги изразходвайте напраздно, не го мжчете!

Често сме слушали майки: „Нищо не знае детето ми, какъ ще отиде на училище?“ Нима е нужно майката да натовари мозъка му съ разни стихотворения и приказки, неподходящи за възрастта, цифри и букви преди да е престъпило прага на училището? И после, въ

Грѣшки

присѣствие на чужди хора, насила да го заставя да показва своитъ знания. Съ това майката се гордѣе, но знае ли тя, че нейното дете може за винаги да престане да бжде добъръ декламаторъ и разказвачъ?

Вѣрно е, че грижитъ за възпитанието трѣбва да почнатъ преди детето да е трѣгнало на училище, но само ако майката се чувства добре осведомена или пъкъ детето да бжде изпратено въ детско училище. Въ противенъ случай, по-добре би било, да не се занимава, за да не се осакати работата на учителя.

До толкова, до колкото детето проявява интересъ и внимание къмъ онова, което го заобикаля и съ своето нескончаемо: „Какво е това?“ и „защо?“ — то ще обогати съзнанието си съ доста представи и понятия. Но никога и нищо не трѣбва да му се натрапва. Не трѣбва да се изчерпва неговиятъ интересъ.

Всички сме били деца. Не е ли паметенъ она денъ, въ който сме прекрачили прагътъ на училището? Колко трепетъ! Какво желание! Съ каква радостъ се посреща учителя. Всичко се поглежда като съ попитателна хартия. Учителътъ знае дали ще почне съ мъртвитъ и бездушни букви или съ живата думичка. Ще тѣпче ли нежното мозъче съ абстрактни числа или ще ги облече въ приказна форма и тѣ ще оживѣятъ въ детската душа. Тогава всѣки новъ денъ ще бжде интересенъ и приятенъ за детето. Не ще бжде пусто въ душата му. Па нѣма и развѣдено да се прозява въ класъ.

Трѣбва да се остави детето свободно и самостоятелно да изживѣва своитъ предшколни години, безъ да му се натрапватъ разни ненужни знания. Само тогава то ще се развива правилно. Голъмото количество

Инж. Д. Мундровъ

СПЕЦИАЛНИ КАМЕННИ НАСТИЛКИ

Въ послѣдно време все повече и повече прониква въ обществото — отъ специалиститъ отдавна защитавано мнение, че най-икономичната поправка на шосетата и улицитъ е трайната тежка настилка. Подъ думата тежки настилки разбираме бетонови, асфалтови, а сжщо така и най-стария и днесъ

знания, преждевременно натрупани, лесно задрѣстватъ ума, въ главата насава хаосъ, и се убива у детето оригиналността. Тѣ водятъ къмъ пресига, отвърщението и самомнение. Па калко сж тия, безгрижни детски години? Защо съзнагелно ще ги скжсяваме? Ако ние възрастнитъ можахме да запазимъ отъ детството си тази жизнерадостъ и незатѣмнената яснота на душата, колко добре би било! Децата сж хора, ние сжщо сме хора, но погледнете каква разлика! Понѣкога просто те оозема страхъ като погледнешъ въ очитъ дете. Гледашъ предъ себе си пълния живото на младия човѣкъ, а себе си чувствашъ на три чегвѣрги умрѣлъ, безвреме угасналь човѣкъ.

Защо е това? Нали и ние сме били деца. И въ насъ, е имало тази чиста свѣтла струя, която отражява нѣкакво гайнствено, лжчезарно жилище на човѣшката душа. Този живото, който на мжгнн влѣди такъ тежко прогича въ глѣбинитъ на душата на възрастния човѣкъ, нѣкога въ детството е билъ тѣй лекъ и прозраченъ! Отъ де сж тази мжтилка, тази калъ и тежестъ?! Нима законитъ на живота сж тѣй безсмислено жестоки, че трѣбва безвреме да разрушатъ това, което сами сж създали?

И животътъ, съ такава нежна любовъ вложенъ въ душата на детето, се обръща на сметъ въ душата на възрастния човѣкъ. Нека пазиме детството!

на всѣкжде разпространенъ начинъ на шосейна и улична поправка — каменната настилка.

Къмъ всеобщо познатитъ начини за настилане, въ послѣдно време изникнаха и така нареченитъ специални каменни настилки, състоящи се най-вече отъ неправилни камъни. Пробиватъ си пжтъ все повече и повече, понеже допълватъ качествата на каменитъ, бетоновитъ и асфалтовитъ настилки, както отъ конструктивна, така сжщо и отъ икономична страна. Освенъ това сж значително по издржливии и много по ефтини.

Правилнитъ каменни настилки не се обикновенно предпочитатъ понеже сж по скжпи, следъ време, вследствие на пропадаването, сж вълновидни, задржватъ въ фугитъ праха, следователно не сж и достатъчно хигиенични. Заливането на фугитъ съ асфалтъ и построяване на неподдайна долна частъ е извънредно скжпо.

Монолитическитъ тежки настилки (бетонъ, асфалтъ) не сж въ всички случаи и навсѣкжде достатъчни, понеже сж доста гладки и затова опасни при движението, въпреки, че въ хигиенично и естетическо отношение сж незаминаими.

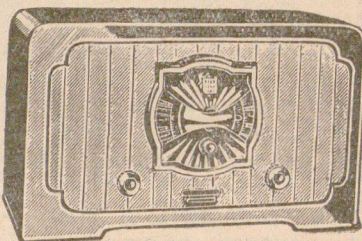
Вследствие на по-горѣ изброенитъ недостатъци, техникитъ сж се стремили и се стремятъ, да изнамѣратъ таквъ видъ настилки, които биха могли съ своята грапавина и издржливостъ да се равняватъ на каменитъ, а по хигиеничността на монолитическитъ настилки, като сжщевременно би били и сравнително по ефтини.

Така изникнаха специални видове настилки, отъ които ще спомена само една — специалната каменно-бетонна мозайка, съ която миналия месецъ се направиха проби на ул. „Царица Елеонора“ въ столицата.

Тази настилка се състои отъ

свсѣмъ неправилни, най-различни камъни, които добрѣ сж закотвени въ бетонъ. Изработването става съ помощта на желѣзни калѣпи въ, които се нарежда неправилния камъкъ. Следъ това камъкътъ се бетонира, изравнява добре и обръща на предварително изгладената улица. Така нареденитъ една до друга форми се заливатъ съ рѣдка цементова каша, добре се тромбоватъ, следъ което фугитъ напълно се изгубватъ и настилната става съвършено гладка, и достатъчно обаче грапава.

Споредъ анализа който се направи въ пжтно-паважното отделение тази настилка е много по ефтина отъ която и да било друга. Съ тази каменно-бетонна мозайка биха могли да се настелятъ повечето отъ улицитъ на гр. Сливенъ, като се има предвидъ, че близко до града се намиратъ и каменни кариери, въ които ще може най-бързо и ефтино да се изработи камъкътъ съ помощта на обикновенни, общи работници, респективно трудоваци. Трудовациитъ могатъ да се използватъ и при самото провеждане на настилната, когато при другитъ видове настилки, се искатъ специални работници.

РАДИО - УНИВЕРСАЛЪ

голъма мощност, селективност естественъ тонъ и опростено обслужване сж качества на новия „Супердинъ“ — 5 ламповъ цена 8500 лв. Представ. за Сливенъ: П. Камбуровъ тел. № 51

Сакия Муни

А. Ковачевъ *А. Данкаловъ*

Яворовъ и Македония

„Ако за една Голгота е нуженъ единъ върхъ — ние ще го назовемъ Македония.“

Яворовъ.

Животътъ и поезията на Яворова сж една велика тайна и загадка. Роденъ всрѣдъ обширнитъ поля на Тракия, поегтъ живѣ съ трепетитъ на своето неспокойно сърдце и страда съ чернитъ мжки на своя народъ. Носителъ на стихийно и титаническо начало, Яворовъ се явява потомъкъ на Прометея, чийто сяенъ огньъ продължава да свѣти всрѣдъ повилнелитъ вихри на мрачината.

Неговитъ пѣсни, както казватъ, сж най-яркитъ и напрегатитъ въ нашата поезия. По своитъ преходи и контрасти тѣ напомнятъ смѣната на ослѣпителната ярка свѣтлина на мълниитъ съ гжстата мрачина презъ облачитъ нощи, оглушителнитъ трѣсъкъ на грѣмотевитъ и гробното безмълвие на гнѣтителнитъ дълги нощни часове. Поетътъ живѣе съ вѣчното раздвоение на своята душа и тайчствената мистичностъ на двойственото творческо начало. Така той и неговата поезия не живѣятъ, а горятъ

Б. Р. — Макарь, че тържественотраурнитъ събраия въ память на Яворова да не сж още престанали, съ прискърбие констатираме, че въ нашата градъ, въпреки подканяето ни дори, нѣма никакви изгледи да се устрои нѣщо за случая. Помѣстятъки настоящата статия, смѣтаме, че изпълваме своя дългъ къмъ Яворова. Дълга на Сливена, обаче, остава откритъ. Жалко.

„красиви въ мрачна грозога и грозни въ сайна красота.“

Изживѣль и сътворилъ една огнена поезия, Яворовъ, съ своето неспокойно сърдце, не намѣри никжде успѣха, дори и въ любовта. Жената, „цѣла изгъкана отъ свѣтла нѣжностъ,“ тѣй както я блѣнуваше поетътъ, стана за него враждуваща „сждба — чудовище.“ Остана му само майчиното слово, което най-напредъ е погалило слуха му — родината. Той обичаше тая родина повече отъ всичко, носеше нейнитъ окови и я дирѣше навсѣкжде — въ свѣтлитъ души и сърдца на всички люди и въ борбата за свобода на своитъ поробени брата въ Македония.

Тукъ се роди и узрѣ неговиятъ подвигъ. Македония го зовеше и мамеше. И той отиде да изпълни своя дългъ! Тогава въ страната на сълзитъ кипѣше бунгъ, който викаше и откриваше велики простори. Вдѣхновенъ и понесенъ отъ мечтата за кървавото осществяване на обединението на българското племе, Яворовъ намѣри своя пжтъ.

Възлюбилъ пламено Македония и дѣлото на нейнитъ революционери, голѣмиятъ поетъ се отрече отъ себе си, слѣзе отъ облацитъ и се „прегъна“ подъ жестока действител-

ность“ на мисль, страдания и купнежи. Той се отдаде на това дѣло съ горещия поризъ на себеприказанието. „Горещата кръвъ на годинитъ ми, говори той въ „Хайдушки купнения“, не разплиташе вжзитъ: тя ги сбѣчеше.“ Яворовъ се обрече на Македония съ ясното съзнание, че стжпката му може да бжде сждбносна и безвъзвратна. „Тамъ отивахъ да търся криле, бележи той въ споменитъ си, а можехъ да изгубя и глава.“ Обаче, никой не можеше да затвори предъ него вратитъ на Македония, дего бѣше разрешилъ съмненията си.

И его, презъ една ранна февруарска утринъ на 1902 г. той напуца София и по недрата на Пирин се отзовава въ „царството на султана“ при легендарния Гоце Дѣлчевъ. Македония е предъ него. Тукъ Яворовъ се приобщава и слива съ невзрачнитъ революционни маси и само за кратко време успѣва да стане любимъ апостолъ на бунта. Отвсѣкжде се тълпятъ жаднитъ да чуятъ и погълнатъ вдѣхновеното му и огнено слово.

Дейността на Яворова въ Македония ще остане паметна въ освободителното дѣло на последнята. Подържникъ и работникъ на вътрешната организация, той винаги остана честенъ предъ съвестта си, като показа по кой пжтъ трѣбва да се върви за свободата на Македония. И странно, макарь и българинъ отъ Тракия, той бѣше „по-горещъ централистъ“, отколкото мнозина македонци „върховисти.“ Въ хектографнитъ броеве на „Свобода и ли

смъртъ“, издавани въ пиринскитъ букаци и колиби, тѣй проповѣдваше идеитъ на централната революционна организация и будеше свѣтли надежди въ душата на народа. Чрезъ „вестникътъ“ поегтъ — революционеръ държеше живата връзка между народъ и водачи.

Яворовъ обикна Македония и се увлече отъ нейната кървава борба, защото той носеше въ душата си бунгтъ срещу робството на духа. Македония го примамва съ чарътъ и тайната на своята героична борба. Въ дебритъ на македонскитъ планини, той потърси криле за своя духъ, свѣтлина за студентитъ си кошмарни нощи и изходъ отъ безизходнитъ си мисли. Борбата за него е „размахъ на красива лудостъ“, а бомбенитъ агенти — „очарователно безумие.“

И когато Яворовъ говори — „нашата свобода“, „нашето черно робство“, „нашата свещенна борба“, или когато се кълне въ „разбитата снага“ на своята „майка родина“, чесь „кръвта“ си кръстъ ще начертае отъ Дунавъ до Егея бѣль и отъ албанскитъ пусини до черноморскитъ води“, вие чувствувате, че той говори истината, че се кълне за нѣщо свое и че тая родина и борба не е помалко скжпа и негова, отколкото на кой да е роденъ македонецъ.

Безспорно, любовта си къмъ поробената страна Яворовъ не прояви само съ своята поезия („Хайдушки пѣсни“, „Заточеници“, „Бежанци“), статитъ въ „Свобода или смъртъ“, споменитъ въ „Хайдушки купнения“

и биографията на Гоце Дѣлчевъ но и съ личното си участие въ борбата. Село Голешво дооре помни неговото кърваво кржчение. Това съчетание на мисль, воля и действие издига още повече подвига му и го осия съ ореола на безсмъртието и самопожертвуванието. Ако ние величаемъ Ботева за неговото дѣло, така сжщо трѣбва да величаемъ и Яворова за себеприказанието и готовността да пролѣе своята кръвъ за Македония.

Като вземемъ за основа великата обичъ на Яворова къмъ страната на страданията, първото му кръщение въ борбата презъ 1903 г. и участието му въ балканската война презъ 1912 г., все за свободата на Македония — можемъ да си обяснимъ думитъ му, станали откровение — „Ако за една Голгота е нуженъ единъ върхъ — ние ще го назовемъ Македония“. Тия думи сочатъ до какво обожествяване у Яворова сж стигнали страданията на Македония, страдания, които той носи въ душата си.

Яворовъ има право да се зове синъ на Македония. Той самъ освѣти това право както чрезъ своя подвигъ и поезия, така и съ предсмъртнитъ си думи, написани до Тодора Александровъ: „Брате, Годоре, кажи на Македония, когато отидешъ тамъ, че нейниятъ синъ (азъ се смѣтамъ нейнъ) умрѣ въ свободна България, увѣнчанъ съ една най-мръсна клевета.“ Истина Яворовъ отиде жертва на една клевета. Десетъ години пъкъ следъ него Тодоръ Александровъ стана жертва на една измама.

Д. Парачков

НАШАТА ДУМА

ЗА НАМЪСАТА НА ДЪРЖАВАТА

Въ противовесъ на децентрализираната държава на миналото, модерната държава по начало е централистична. Въ нея, заедно съ общата държавна политика, народостопанската политика се чертае от върховната законодателна власт, екзекутира се от изпълнителната и е задължителна за цялата територия на дадена страна.

Следвоенният години ни донесоха едно ярко подчертано засилване на тия централистични тенденции и днесъ виждаме държавната власт напътна да досегашната си пасивна роль на зрител, на регистраторъ, влизайки въ нова, активна — на ръководител и регулаторъ на стопанския животъ, дори въ най-демократическият и либералнонастроен страни. Либералността, превърженицата на либералната школа на Адамъ Смит и Фр. Бастиа, подобно на физиократитъ, поддържаха, поддържат и днесъ, че „естественния редъ“ на нещата е „идеалния строй“, че „свободната игра на икономическите сили“ е въ състояние да осигури равновесието въ стопанския животъ и да съгласува производство съ консумация, че „стопанските закони сж обективни, слепи и железни. „Laissez faire, laissez passer“, — нещата тръбва да се предоставят сами на себе си, — това бше твхната максима, която Рабле, ако би се занимавалъ съ нея, би я нарекалъ „една невъобразимо голъма глупост“. Свидетели сме какъ донесе на човечеството въ въ продължение на повече отъ векъ и половина нейното приложение: отъ една страна е д р и к а п и т а л и с т и, спекуланти, пълни складове съ хранителни продукти, голъма-

та частъ, отъ които се унищожаватъ, за да не се намали цената имъ, заключени каси съ пари, охолство, а отъ друга — безработица, мизерия, израждане, прогресивенъ науперизъмъ. Антагонистичния характеръ на стопанските интереси на хората бв доведенъ до неговата крайностъ. Това неможеше да не породи реакция. И тя се яви: престъплене бше държавата да се задоволи да стои повече при това положение въ ролята на общественъ полицай и строителъ на вѣщица. Тя поиска, и взе, въ името на висшитъ държавни интереси, онова място, което ѝ се следваше и отъ което ще може да респектира всички ония, лица или класи, които въ преследване своитъ грубогостични материални интереси и цели, се бѣха самозабравили, минирайки по тоя начинъ устоитъ на цялото обществие.

Кжде по-силно, кжде по-слабо, тия интервенционистични тенденции завладѣваха почва и позиции. Нашата страна, която изпита твърде осезателно лошитъ страни на свободната конкуренция и стопанската анархия, резултатъ на либерализма, — неможеше да остане незасегната отъ тия тенденции. Отъ нѣколко месеца една опитна ржка у насъ съ майсторство работи въ това направление, следена съ едно чувство на облекчение и надежда отъ обществото. Ние лично, обаче, смѣтаме, че спокойно би могло, безъ рискъ и опасностъ, да се отиде още навътре. Има още много сръди и области, където тръбва да сложи своя юмрукъ тая ржка. И мислиме, че не сме само ние.

„Изтокъ“.

За застраховката на добитъка

Застраховката на добитъка, въведена у насъ презъ 1910 г., фактически започна да функционира презъ 1912 г. До скоро тя се практикуваше отъ Б. Ц. К. Б., но следъ вливането на последната въ Б. З. К. Б. тая служба се пое отъ новата банка. Предполага се, че тая последната съ своитъ 100 клона и 50 агенции, ще допринесе много за развитието изобщо на земледѣлскитъ застраховки у насъ. Значението на тия застраховки е отъ такова грамадно естество, че чудно е какъ голѣмата частъ наши стопани, стоятъ още настрана отъ тѣхъ! Обстановката, характера на селската работа, постоянния рискъ и вечната липса на пари, трѣбва да накаратъ нашия селянинъ да погледне по трезво на живота, да се отърси отъ апатията, която го е обхванала, да се откаже отъ постоянния си хленчъ, като се погрижи да подсигури самъ, както семейството си, така и стопанството си. Застраховката на добитъка, заедно съ застраховката срещу градушка, му даватъ именно, тая възможностъ.

Настѣпващата седмица е обявена за агитационна. Не сме ние, които чакаме чудеса отъ нея, по положително, отъ друга страна, твърдимъ, че въ половината села поне на околията ни, биха могли да се образуватъ презъ тая седмица дружества за застраховка на добитъкъ, ако отъ думи, се пристѣпи къмъ дѣла. Нека се опита!

Колкото до самата сжщностъ на застраховката, тя е следната: оценява се добитъка, който ще се застрахова и стойността му се осигурява за една година. Споредъ застраховната стойностъ (капиталъ) е и годишната вноса, която стопанина ще плати. Ако презъ годината добитъка умре — изплаща се на собственика му застраховната сума, а ако преживѣе — застрахова се наново при нова премия.

Офицерското Кооперативно Потребително Д-во „БАЛКАНЪ“

Известява на многобройнитъ си клиенти, че за сезона пристигнаха и се продаватъ на низки и опредѣлени цени при голѣмъ изборъ

ГАЛОШИ и ШУШОНИ, марки: Рига, Трапецъ, Бакишъ и пр.

Бархети, зефири, докове, платна, разни чорапи и ржавици.

Печки и готварски машини съ горно горене типъ „Перникъ“.

За предстоящитъ празници пристигнаха голѣмъ изборъ детски играчки.

Въ магазина ще намѣрите още: колониални стоки, захарни издѣлия, стъклария, консерви, електрически крушки „БЕЛФА“, брашно, колбасъ и изобщо всичко необходимо за едно домакинство.

Дружеството не прави разлика на членове и нечленове и продава на еднакво низки цени на всички.

Посетете и ще се увѣрите въ превъзходнитъ качества и конкурентни цени.

Отъ дружеството.

Телеграма

МОРЕ ОТЪ
**ГАЛОШИ, ШУШОНИ
БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ**
(Европейски и бѣлгарски)
**НАЙ-НОВИТЪ МОДЕЛИ
ПРЪСНА СТОКА**

2—5 при П. Камбуровъ тел. № 51.

Всѣкога отлична балканска саздарма, кози суджукъ, дънки и кози сирене, толумъ и тенеция, тичански бобъ, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгуларско бѣло в но и рекламни хармани цигари „Арапче“ I, II, III кач. при **Стефанъ Андрѣевъ**, бившъ Мухтаровъ дюкянъ.
3—10

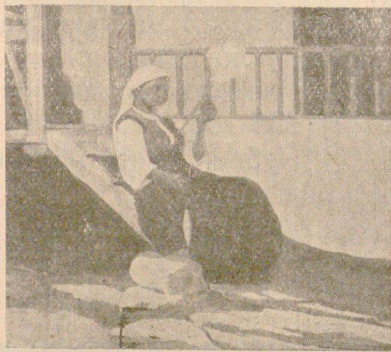
За успѣхитъ на Добри Добревъ

Редъ години вече, нашия младъ съгражданинъ Добри Добревъ излага въ чехословакитъ градове плодетъ на своята многостранна художествена дейностъ: портрети, пейзажи, жанрови картини и пр. Безъ шумъ, винаги скромно и унесено въ своя художически блѣнъ, той, благодарение високитъ достоинства на своитъ творби, се радва на завиденъ успѣхъ навредъ, кждето е правилъ изложби, и неговитъ високо художествени портрети и картини, красятъ общественитъ галерии и частни домове въ Прага, Бърно, Пилзень и вредъ другаде, кждето е миналъ пѣтя му презъ неговата втора родина.

Въ края на октомври и началото на ноември т. г. той е правилъ изложба въ гр. Оломоуцъ, минала съ голѣмъ успѣхъ и посрещната съ възторжени отзиви отъ тамошната критика. Понеже малко позна-

ваме този нашъ художникъ, гордостъ на града ни, предаваме нѣкои отзиви за тая изложба, които даватъ добра характеристика на неговото творчество.

Въ броя отъ 4 м. м. на в. „Обзоръ“, — Д-ръ Чичатка пише: „Неговитъ картини сж интересни не само въ едно отношение: художника ни прави по-близки неговата родна България, интересува се отъ Словенско и Холско, и намира въ тия краища и хората имъ много общо съ своята родина. Въ неговитъ пейзажи преоблада-

„Селянка“ изъ Сливенско.

ватъ прояснени и пълни съ топлина мотиви. Неговитъ дълбоки лесове светятъ съ своитъ зелени и синкави тонове. Спокойствието на проститъ къщурки, кжтове отъ села, дадени при светлината на силно слънце или въ топли привечерни сѣнки, не сж нарушени отъ движението на тѣхнитъ обитатели. Силата на южното слънце и дълбокитъ сини сѣнки

намиратъ въ много картини отъ Търново своитъ най-благодарни обекти. И морето съ своитъ интензивни тонове, съ волното си движение и широтата на хоризонта си, е намѣрило у него своя отгласъ.

Убедителния изразъ на свежъ оптимизъмъ у Добрева е даденъ чрезъ значителенъ брой бодро предадени деца, весели малки сжщества, свежи лица съ ясно прозрачни сѣнки всрѣдъ озарението на слънцето. Мила тишина полъхва отъ неговитъ интериори, къмъ които го е привлѣкла баграта и интересното осветление. Интересна къмъ колоритния и светлиненъ проблемъ на предметитъ и полутъмната на работилницитъ, го е завела въ кланницитъ и леярницитъ. Най-забележителното въ творчеството на художника е, че човѣшката фигура не е само съставенъ елементъ на жанрова картина, а е взета като самостоятеленъ проблемъ. Тия глави на селяни и пастири сж сѣкашъ издѣлани отъ твърдо дърво, дето остротата на чертитъ е усилена чрезъ любимия у него ясенъ фонъ или чрезъ цвѣтнитъ силуети на фигури отзадъ. Предъ леко означенитъ фигури на селяни въ носия изпъкватъ неговитъ образи на гайдари или на двамата влюбени на пазаря. Другаде пѣкъ, върху интензивната синя боя, се откроява солидно моделираня женски профилъ на неговата майка при сакситъ съ цвѣта.

Върхътъ на неговото дѣло съ состои въ редъ портрети, въ които яснотата на схващането и сигурността на композицията достигатъ забележителна ви-

сота. Наредъ съ изразителнитъ портрети на Борисъ Григориѣвъ, В. Петровъ, Евг. Чириковъ, Немировичъ — Данченко и Д. Узуновъ, стои одухотворения портретъ на проф. Йос. Ферстръ, председателъ на Академията на наукитъ и изкуствата. Тоя портретъ изразява най-хубавитъ музикални черти на нашия композиторъ: дълбокото чувство и безкрайната му доброта. По интензивно се отзовава бѣлгарското живописно наследство отъ миналото у художника въ „Съвременна мадонна“ и „Легенда“. Чрезъ картинитъ му, макаръ да ни говори синъ на друга страна, по чувство и възгледи намъ далечна, ни говори на нашъ езикъ, тъй както се е научилъ отъ наши майстори, безъ да е загубилъ нищо отъ своята индивидуалностъ и, за това като посредникъ, той ни е толкова по милъ“.

Въ кб. „Нашенецъ“ пише:

„Това е една изложба, на която може човѣкъ да се порадва и да се освежи отъ истинското богатство на талантливия художникъ, който ще бжде гордостъ на своето отечество. Изкуството на Добревъ е хванало корени дълбоко въ родната почва и като могъщо дърво расте нагоре. Той не бѣга подиръ разни модни рецепти, а рисува както вижда и както му диктува неговото вътрешно чувство, пропито отъ любовъ къмъ родната земя. Затова той рисува хората на своя народъ и своята страна. Той рисува хората майсторски и характерно. Неговитъ картини ясно казватъ: „Това го е рисува бѣлгарски художникъ.“

Въ това се состои голѣмото значение на Добрева. Много добри сж неговитъ портрети, изпълнени съ лекота, интересни съ строго постигната прилика: нашия композиторъ професоръ Йосифъ Ферстръ, руския художникъ Борисъ Григориѣвъ, бѣлгарския Узуновъ, Петролъ, рускитъ писатели Евг. Чириковъ, Немировичъ — Данченко, бившия пълномощенъ министъръ Б. Вазовъ. Всѣки портретъ е различенъ, защото у всѣки отъ тѣхъ е постигнатъ характера на портретирания, до та-

Проф. Йосифъ Ферстръ

кава степенъ, че у художника, който е сравнително младъ, това изненадва. За опознаване на художника е интересна неговата картина „Съвременна мадонна“, горчива ирония на сегашнитъ възгледи на мнозина. Добревата мадонна не притиска къмъ себе си детенце — това вече не е модерно, тя притиска къмъ сърцето си скъпо кученце... Тукъ, Добревъ, синъ на здравъ, непокаренъ

ХРОНИКА

Утре недѣля—10 ч. сутринта във салона „Зора“ — шефа на пропагандата при Дирекцията на Обновата — нашия съгражданин г. Йосифъ Робевъ, ще говори на тема: „Майската революция“.

Други събрания тоя денъ въ околията нѣма да има.

Въ недѣля, 9 т. м. въ София се вѣнчава нашиятъ приятель г. Георги П. Арнаудовъ съ г-ца Елена Саржлиева отъ София. „Изтокъ“ честити и сърдѣва младоженцигъ.

Заловенъ конспираторъ. Сливенската полиция, на 2 т. м. е успѣла да залови търсения отъ властѣта конспираторъ Димитъръ Ив. Кискиновъ, който има да излежава нѣколко години затворъ. Сжщия се е укривалъ 7—8 месеца въ кжщата на сгоденицата си Пена Т. Начева, въ квартала Ново село, кждето полицията го е заловила. Билъ е въоръженъ съ два револвера. У сжщия е намѣрена една пишуща машина, открадната отъ Ичеренската община.

За разпространяване на повече познания всрѣдъ населението по въздушно-химическата война—нейната сжщностъ и начини за защита, въ скоро време ще бждатъ държани нѣколко беседи въ града ни.

На 3 т. м. при копането на една могила, въ двора на кожарската работилница при тракийския кварталъ, е откритъ зиданъ съ тухли гробъ, на 2 м. подъ повърхността. Управата на музея, благодарение съдействието на полицията, е спрѣла понататашното разкопаване, до като се произнесатъ компетентнитъ лица. За голѣмо съжаление въ гроба не е намерено нищо, поради това, че е билъ отворенъ преди намѣсата на властѣта. Кости не сж се оказали, за това се смѣта, че трупа е билъ изгоренъ и по всѣка вѣроятностъ праха се е съхранявалъ въ амфора, обаче, и тя не е намѣрена, а може би е и... укрита. Гробътъ отъ долу е насланъ съ тухли, а отгоре, покритъ съ обикновенни плочи. Гробътъ е тракийски и може да се отнесе къмъ III в. пр. Хр.

Изъ музея ни. Г-нъ Сиракъ—Скитникъ е обещалъ да подари на музея нѣкоя своя работа; г-нъ Проданъ Таракчиевъ е подарилъ на музея авиаторското си облѣкло, съ което е летѣлъ надъ Одринъ и презъ цѣлата балканска война, а настоятелството на църквата „Св. Никола“ единъ старъ стениненъ часовникъ, четири знамена отъ времето около освобождението и др.

народъ, хубаво е показали своето огвърщение отъ възгледигъ на мнозина днешни. Това е горчива ирония и все пакъ и тукъ Добревъ е останалъ до крайностъ художникъ. Почти всѣка негова картина би заслужвала да бжде специално отбелѣзана, което въ кратка преценка не е възможно. Собствено, картинигъ му сж ясни и нѣматъ нужда отъ разяснения. Добревъ не е, обаче, само отличенъ фигуралистъ, той е и добъръ пейзажистъ. Между неговигъ пейзажи трѣбва да се споменятъ поне „Първа пролетъ“, „Кжщи въ Словашко“, „При вратата“, отличнигъ „Скали при Созополъ“. Добревъ ни показва чисто изкуство съ цѣлата негова красота и затова изложбата му заслужава да бжде по възможностъ повече посетена.

Все такива ласкави отзиви дава и Инж. Поспишилъ в. „Моравски вечерникъ“ и др. В.

Петилѣтка и у насъ. Изработенъ е 5-годишенъ стопански планъ за цѣлата страна. Съ новия бюджетъ на дирекцията на земледѣлието се поставя началото на тоя планъ, предвиждайки се 1/5 отъ кредита.

Тоя планъ има за целъ, като премахне досегашното безредие и безсистемностъ въ земледѣлското производство, да организира здраво различнитъ земледѣлски отрасли и рационализира вложенитъ въ тѣхъ трудъ и капитали.

Седмицата отъ 9 до 16 т. м. е обявена за агитационна за застраховка на добитъкъ. Презъ тия дни органигъ на Б. З. К. Банка и М-вото на народното стопанство ще проагитиратъ между селскитъ стопани голѣмото стопанско значение на тоя родъ застраховки. Отъ 15 до 30. XII. ще се извърши годишния прегледъ на застрахования добитъкъ.

Добре е, тия наши съграждани, които съхраняватъ нѣкои старини, да ги подарятъ на музея и за всѣка случайно открита находка, да съобщаватъ своевременно на неговата управа.

На комитета за постройка паметникъ на х. Димитъръ, Управителния съветъ на Б. З. К. Б. е отпусналъ 1000 лв. помощъ.

На 3, 4 и 5 т. м. въ града ни пжтуващия театъръ на В. Гендовъ даде три спектакла.

Представенитъ работи бѣха злѣ избирани като репертуаръ за единъ сериозенъ театъръ, а като съставъ, театра бѣше неудаченъ,—отъ тука—лоши артисти, лоша игра, лоши театрални дни за Сливенъ.

Чит. „Зора“ би могло по-добре да използва салона си за себе и за града...

Назначенъ е за Елховски околийски управителъ—нашия съгражданинъ г. Тодоръ Византиевъ, досегашенъ кметъ на с. Михайлово.

За Срѣдецки (Карабунарски) околийски управителъ е назначенъ другъ нашъ съгражданинъ г. Анастасъ х. Григоровъ.

Посветена на Ньойи е последната двойна книжка на сп. „Млада България.“ Всички статии, колкото искренни, толкова и внушителни, заразяватъ съ своята сила и своето вдъхновение.

И втората си годишна списанието завършва при силно активенъ мораленъ балансъ.

На 2 т. м. въ салона „Зора“ се състоя протестното събрание на Сливенци срещу Ньойския диктатъ. Събранието се откри съ нѣколко думи отъ полковника о. з. Тр. Пѣвевъ за значението на тая протестна акция, следъ което Народния хоръ изпѣ националенъ химнъ „Шуми—Марица“ и „Покойници“, изслушани на крака отъ присутствуващигъ. Следъ това, оратора Дръ Щ. Пенчовски, въ продължение на повече отъ 1 ч., разгледа подробно условията на създаване „мирнигъ“ договори, последицитъ които тѣ оставиха и невъзможността да продължава тѣхното съществуване, изтъквайки ги като причина за нови войни. Събранието се закри съ съответна резолюция—протестъ мирно и безъ демонстрации навънъ.

Въ града бѣха окачени на видни мѣста плакати съ надписи: „Долу Ньойи“, „На борба срещу Ньойи“ и „Нашия идеалъ е Санстефанска България“.

Сжщия денъ въ Бургазъ, по сжщия поводъ, е говорилъ нашия съгражданинъ г. Георги Ноевъ; речта му е направила извънредно впечатление. Всички Бургазски вестници преда-

ватъ части отъ нея. Изобщо тая година акцията срещу Ньойи въ Бургазъ е била проведена по единъ много внушителенъ начинъ.

Назначенъ е за прокуроръ при Слив. Окол. Сждъ Дръ Щ. Пенчовски; Стоянь Чучевъ, досегашенъ II Слив. Сждия Изпълнителъ е назначенъ за прокуроръ въ Нова Загора.

Инженеръ Димитъръ Мундровъ, нашъ съгражданинъ и добъръ приятель, е назначенъ за градски инженеръ въ г. Карнобатъ.

Опититѣ на сжщия въ София съ камено-бетонувъ паважъ сж излѣзли сполучливи и голѣма частъ отъ Софийскитъ улици на пролѣтъ ще бждатъ павирани по тоя начинъ. Получения резултатъ, надѣваме се, че ще привлече вниманието и на нашата община и замисленото павиране на пл. „х. Димитъръ“ ще получи своето утвърдително разрешение още презъ 1935 г.

За ония, които се интересуватъ повече отъ тоя въпросъ даваме една малка статия отъ Инж. Мундровъ.

На 16 т. м. въ салона на Поп. банка тукашния клонъ на Б. З. К. Б. свиква съвмѣстна конференция на кооперативнитъ деятели отъ града и околията. Подобни конференции ще се свикатъ въ цѣлата страна. Съ своитъ решения и препоржкитъ ще иматъ историческо значение за българската кооперация.

Тонъ кино „Зора“ отъ понеделникъ Мелодията на морето съ Грета Нисенъ.

Книжовни вести
Илюстрация „Свѣтлина“

Пълни 41 години вече излиза това хубаво списание подъ редакцията на нашия отличенъ съгражданинъ — г. Юрданъ Михайловъ. Съ една завидна упоритостъ и умѣние, презъ цѣлото свое съществуване, това списание държи своитъ абонати и нашата читающа публика въ течение на всички положителни доктрини за нравствено и физическо възпитание на хората, работи за пресъздаването характера и волята у отдѣлния човѣкъ, импулсира душата му къмъ по-висши духовни постижения. „Свѣтлина“ е събирала усилията и възможноститъ на голѣма частъ отъ нашитъ първи писатели, като е наложила на българския читателъ мнозина отъ тѣхъ. Изобщо ролята и значението на това хубаво списание въ нашия културенъ животъ сж много голѣми, и заслужаватъ едно специално разглеждане.

Днесъ „Свѣтлина“ е станала необходима за училищнитъ и обществени библиотеки и ние щедро я препоржчваме.

Продава се
— КЖЩА —

Споразумение Богданъ
Ив. Люцкановъ
ул. „Бунаръ-хисаръ“ № 542
3—3

Д-ръ Петъръ Абаджиевъ

Специалистъ по вътрешни болести се установи на частна практика преглежда съ рентгеновъ апаратъ.

4—5

Пушете „АРАПЧЕ“

Всички колониални и деликатесни стоки, при ГАРАНТИРАНО КАЧЕСТВО И КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ,

бихте могли да си купите отъ новооткрития магазинъ

„РЕКЛАМА“

на ВАСИЛЬ ИВАНОВЪ, подъ общинския домъ до магазина на Недевъ & Сарживановъ.

ЗА ПОСТИТЪ: специална доставка на сардели, риби, хайвери и маслини.

СТОЛИЧНИЯТЪ АДВОКАТЪ

Димитъръ Ив. Симидчиевъ

(бившъ частенъ секретаръ въ М-вото на финансиитъ)

си премѣсти бюрото на ул. „ЛЕГЕ“ No 6 телефонъ 77—45. 1-2

Прѣсни ГАЛОШИ и ШУШОНИ при БУКО АШЕРЪ 2—5

Златни украшения

Купувамъ на най-високи цени.

Посещението не Ви задължава да купите финитъ златни украшения часовници и 1000 други подаръци за разни случаи като годижи, свадби, кръщавания, именници и др. ОЧИЛА на фабрични цени.

фирма К. Сахакянъ часовникаръ златаръ подъ общината

СЛИВЕНСКИ ТЕХНИЧЕСКИ УЧАСТЪКЪ

Обявление № 2970

Управлението на Сливенски Техн. Участъкъ обявява на заинтересованитъ, че търси подходящо помѣщение за канцелария на сжщия участъкъ, за складъ на шосейни инструменти и сѣчва и конюшна за 2 коня.

Заинтересованитъ да подадатъ писменни заявления най-късно до 18 того до горното управление, за да се иматъ предвидъ отъ назначената за тая целъ комисия, която ще прегледа помѣщението и оговори наема и условията.

Наемния срокъ е отъ 1 Януарий до 31 Декември 1935 год.

Публикацията на настоящето е за смѣтка на наемодавеца.

гр. Сливенъ, 7. XII. 1934 год.

Сливенски Уч. Инженеръ: Н. Бушевъ

НАЙ-МОДНИ
Дамски ПАЛТА
и
БАЛТОНИ
надостѣпни цени,
ми пристигнаха
Дрехарницата
ТОМА ТОМОВЪ

Току що
пристигнаха
нови фасони
ГАЛОШИ,
ШУШОНИ,
ПОЛУБОТУШКИ
ВСИЧКИ НОМЕРА
на ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ Тел. 88.

1—2